

Sygn. akt V KK 497/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2021 r.

sprawy **P. M.**

skazanego za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 5 czerwca 2020r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 lutego 2020 r.,

sygn. akt VI K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. N. L. Kancelaria Adwokacka w S. – kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) w tym 23% VAT tytułem wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący wskazuje na wadliwe rozpoznanie przez Sąd Okręgowy zarzutów podniesionych w apelacji, tj. rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 5 k.p.k., polegające na niezasadnym uznaniu za prawidłową dokonaną przez Sąd I instancji ocenę materiału dowodowego.

Lektura uzasadnienia orzeczenia Sądu Okręgowego nie pozwala jednak uznać stawianych zarzutów za zasadne.

Sąd Odwoławczy rozpoznał wszystkie zarzuty apelacji, odniósł się do wszystkich okoliczności w niej podniesionych i dokonał tego w sposób rzeczowy i wyczerpujący.

Sąd nie ograniczył się do uznania za prawidłową ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd Rejonowy, ale też poczynił własne spostrzeżenia w tym zakresie. Odnośnie kradzieży z włamaniem do restauracji S. przywołał on sprzeczności występujące pomiędzy kolejnymi wyjaśnieniami skazanego, a okolicznościami wynikającymi z potwierdzonych innym materiałem dowodowym zeznań świadków W. J. i P. J., które nie pozwalały na uznanie wyjaśnień P. M. za wiarygodne.

Odnośnie zaś drugiego przypisanego skazanemu czynu – kradzieży z włamaniem do pojazdu marki F., Sąd odniósł się do konsekwentnych zeznań pokrzywdzonego, w których twierdził on, że zamknął samochód. Konfrontując te zeznania z wyjaśnieniami P. M., w których ostatecznie przyznał on, że mechanizm zamknięcia nie pozwalał na otwarcie drzwi pojazdu wyłącznie poprzez pociągnięcie za klamkę, lecz w celu jego sforsowania konieczne było zastosowanie większej siły. Sąd Odwoławczy zasadnie uznał, że taki sposób pokonania zabezpieczenia w drzwiach pojazdu, wyczerpywał znamię włamania, zaś zasady doświadczenia życiowego, wbrew twierdzeniom obrońcy, wcale nie prowadzą do jednoznacznego wniosku, że taka metoda przełamania zabezpieczeń skutkować musiała uszkodzeniami zamka. Wywody zawarte w treści kasacji nie wskazują błędów, w tym natury logicznej, jakich miałby dopuścić się Sąd Okręgowy dokonując kontroli odwoławczej, ale stanowią polemikę z poczynionymi w sprawie ocenami materiału

dowodowego przez Sąd I instancji, przede wszystkim zaś, z ustalonym na tej podstawie stanem faktycznym.

Podejmując tę polemikę obrona zdaje się nie dostrzegać realiów niniejszej sprawy, a mianowicie tego, że wyjaśnienia skazanego, w zakresie, w jakim nie przyznał się on do dokonania przypisanych mu czynów, nie znajdują oparcia w innych dowodach, że są one niespójne i labilne oraz, iż jako takie, budzą wątpliwości i nie wytrzymują konfrontacji z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Odnośnie ostatniego zarzutu kasacji, należy podnieść, że jako wprost odwołujący się do rażącej niewspółmierności kary, jest on w postępowaniu kasacyjnym, ze względu na treść art. 523§1 k.p.k., niedopuszczalny.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakichkolwiek uchybień, tym bardziej zaś rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację osobistą i materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.